

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Η ΠΑΓΙΔΑ»

Κοντά στην όχθη, το νερό μόλις έφτανε τους τριόντα πόντους και καθώς το ελάφι μπήκε στο ρυάκι, το σκακεμένο πόδι του ΠΑΡΑΠΑΤΗΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΟ ΒΡΕΘΗΚΕ ΓΟΝΑΤΙΣΜΕΝΟ, τραβώντας από κάτω του τον αρσενικό λύκο. Ξαναβρήκε όμως γρήγορα την ισορροπία του κι όταν ξεπρόβαλε ο λαιμός του από το νερό, ο κυρίαρχος αρσενικός ήταν ακόμα εγκλωβισμένος εκεί, με το αίμα και το νερό να τρέχουν ποτάμι από τη γούνα του. Τα λυκάκια είχαν ήδη φτάσει στην όχθη και σταμάτησαν να δουν. Το γέρικο ελάφι γυρίζοντας το κεφάλι, ίσως για να δει τι είχαν γίνει οι άλλοι, ΕΠΕΣΕ ΚΑΙ Η ΝΕΑΡΗ ΑΥΚΑΙΝΑ, ΑΡΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ, όρμησε πάνω του και κάρφωσε τα δόντια στη μύτη του. Το ελάφι σήκωσε το κεφάλι, την τίναξε πέρα δώθε σαν βρεγμένο ρούχο, εκείνη όμως δεν έλεγε να ξεκολλήσει.

